

L o v

o m

Jernbaneanlæg i Jylland.

saalydende som Forslaget, der findes i Anhang under Nr. XXXIX, Sp. 356, og blev ved den derefter foretagne Afstemning vedtagen eenstemmigt med 31 Stemmer.

Formanden: Loven vil herafter blive at tilstille Statsraadet.

Den følgende Sag paa Dagsordenen angaaer Forslag til Lov om Godtgjørelse for de i Krigsaarene 1848—51 præsterede militære Fribeholdninger. Det er til 3die*) Behandling, Sagen foretages. Der er intet Undringsforslag fremkommet til denne Behandling. Sagen i dens Heelhed er under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, oplæstes:

L o v

o m

Godtgjørelse for de i Krigsaarene 1848—51 præsterede militære Fribeholdninger.

saalydende som Forslaget, der findes i Anhanget under Nr. LII, Sp. 401—406, og ved den derpaa følgende Afstemning vedtoges den eenstemmigt med 34 Stemmer.

Formanden: Ogsaa denne Lov vil nu blive at tilstille Statsraadet.

Den sidste Sag paa Dagsordenen er 2den Behandling**) af Forslag til Lov om Vederlag til de forrige Besiddere af Ufrige i de danske Besiddelser i Vestindien. Intet Undringsforslag er fremkommet. Da jeg ikke finder Anledning til at dele Behandlingen af dette Lovforslag i Afsnit, sætter

jeg samtlige Paragrapher i Lovforslaget under Forhandling.

Besæft: Den første Paragraph i Lovforslaget er jo den, som indeholder det egentlige Princip, men, da jeg nu maa antage, at Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal finde Erstatning Sted eller ikke, maa ansees for at være afgjort ved den 1ste Behandling, skal jeg ikke gaae ind paa at oplyse, hvad derom kunde være at bemærke. Men den 1ste Paragraph indeholder tillige Bestemmelsen om Størrelsen af Vederlaget for hver Ufri, og med Hensyn hertil er det, at jeg skal tillade mig en Bemærkning. Det fremgaaer, saavidt jeg har opfattet det af de Actstykker, som ere fremlagte, at det oprindeligen var Regeringens Hensigt at bestemme Vederlaget forskjelligt efter den forskjellige Værdi, de Ufrige kunde antages at have. Jeg skal ikke gaae ind paa den Deel deraf, som støtter sig til de forskjellige Aldere; men der er en Betragtning, som forekommer det mig, fremtræder med megen Skarphed, det er nemlig den forskjellige Værdi af de saakaldte Bynegere og Landnegere. Jeg har ikke opfattet, hvori den Billighed skulde bestaae at tage en Gjennemsnitsværdi baade for Bynegere og Landnegere. Det er en bekendt Sag, at en stor Deel Bynegere eiedes af Folk, som havde deres Hovedindtægt af dem, hvorimod det med Hensyn til Landnegere var anderledes, idet de kun udgjorde en Deel af Bedkommendes Formue som en Deel af deres Arbeidskraft. Jeg kan aldeles ikke indsee, hvorfor man ikke har villet skjelne derimellem. Der er i mine Tanker med Hensyn til de vestindiske Forhold den højeste Grad af Billighed for at bibeholde denne Forskjel. Jeg skal endnu med Hensyn til Alderen udhæve, at jeg ikke skjønner, hvori det ligger, at man har sagt, at man ikke kunde udfinde den. Der eksisterede, som bekendt, før 1848 en Kopffat i Vestindien, som var en Afgift, der betaltes for enhver Neger over 1 Aar gammel, og i Forordningen, som fastsætter denne Skat, er der udtrykkeligt befalet, at der skal optages Registre over alle Negere og i disse anføres deres Navne, deres Slægt og deres Alder. Det er fremdeles bekendt, at Beregningerne med Hensyn til Antallet er støttet til det statistiske Tabelværk, og det er bekendt, at i

*) Sagens tidligere Behandlinger findes Sp. 389—90 (1ste Beh.) og Sp. 419—20 (2den Beh.).

**) Sagens første Behandling findes Sp. 433—444.